

till de med förrättningarna förenade besvär och kostnader, i underdånighet anhålla om sådan förändring af Kongl. resereglementet den 10 November 1865 och deri, genom Kongl. kungörelsen den 12 Maj 1871, gjorda tillägg, att den till nämndemän utgående resekostnads- och traktamentsersättning för extra förrättningar må beräknas efter åttonde klassen i sagda reglemente.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 15 Maj 1878.

N:o 43.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 Maj 1878.
— — — — Andra Kammaren den 15 — —

Riksdagens underdåniga skrifvelse, angående kontroll deröfver att utländske handelsresande erlägga till stat och kommun deras rörelse fullt motsvarande afgifter.

(Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 4) Utlåtande N:o 23 och Första Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 2) Utlåtande N:o 12.)

S. A. K.

Med afseende ej mindre å utsträckningen under senare tid af den handel, som af utlänningar inom Sverige bedrifves på flerahanda sätt, såsom bland annat genom varuaktioner för utländsk räkning, realisationer för utländska konkursmassor, än äfven å otillräckligheten af de föreskrifter rörande afgift af utländske handelsresande samt kontroller, som innefattades i gällande författningar, har hos Riksdagen blifvit väckt förslag om underdånig framställning, det Eders Kongl. Maj:t täcktes taga denna fråga i ompröfvande samt låta utfärda nödiga föreskrifter till skärpning af kontrollen öfver utländske handelsresandes affärsverksamhet här i landet, så att

de komme att till stat och kommun erlægga mot omfånget och vinsten af deras rörelse fullt svarande afgifter.

Till stöd för detta förslag har blifvit anfördt, att då ej rimligt vore, att utlänningar medgäfvos tillfälle att vida billigare och fördelaktigare än landets köpmän realisera sina lager, borde åtgärder vidtagas i syftning, att utländske ambulatoriska handlande tvingades erlægga skatt till staten i mån af den verkliga vinst de droge af sin rörelse som ock till den, vare sig stats- eller landskommun, inom hvilken de bedrefve sin rörelse, i hvilket afseende förekomme lämpligt att utlänningar icke finge börja försäljning under en eller annan form utan att först hafva hos viss myndighet deponerat borgen för erläggande af den bevillningsavgift, som af behörig taxeringskomité kunde komma att dem påföras, äfvensom för deraf beroende kommunalutskylder, och borde ansvaret för öfverträdelse deremot väsentligen skärpas och vederbörande myndigheters kontroll öfver lagens efterlefnad underlättas.

I afseende å utlänningars rätt att här i riket idka handel finnes stadgad *dels* i 16 § af gällande bevillningsförordning: "utlänning, som reser omkring i landet och för egen eller såsom utskickad, för annans räkning, bjuder ut eller slutar handel om utländska varor", skall erlægga viss afgift till kronans uppbördsman i stad emot qvitto å tryckt blankett, som af Kongl. Statskontoret tillhandahålles, *dels* genom Kongl. förordningarna den 18 Juni 1864 och den 28 November 1871: att på särskild pröfning af Öfverståthållare-embetet i Stockholm och Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i länen skall bero, om utländsk man eller qvinna må idka handel eller fabriksrörelse, handverk eller annan handtering i stad; att ansökning om näringsyrkets utöfvande i köping eller på landet skall underställas Kongl. Maj:ts omedelbara pröfning; att utlänning, som ej undfått rättighet att i riket kringföra varor till salu, icke utan särskildt, i stadgad ordning meddeladt tillstånd må till biträde vid sådan handelsrörelse begagnas; att vederhäftig borgen eller annan säkerhet för utskylder till staten och kommunen under tre år skall ställas; samt att för förseelse mot lagbuden bötespåföljd från 5 till 200 kronor kan ådömas. Under det man sålunda ansett sig genom bevillningsförordningen hafva dragit försorg om utländske handelsresandes beskattning och genom 1864 års förordning hafva meddelat nödiga bestämmelser i afseende å beskattning af bofaste utlänningar, hvilka drifva verklig handel, har uppstått ett mellanting mellan båda, ett slags handelsresande, som drifva verklig handel, på hvilka den förra förordningen icke lagligen är tillämplig och hvilka äro faktiskt oåtkomliga för den senare, om den ock må hända skulle på dem kunna tillämpas, en mening, som, enligt inom Riksdagen anförda förhållanden, dock icke lär vara af myndigheterna allmänt delad.

Med afseende härå, och då de öfverklagade och allmänt kända missbruket gynnas af ofullständig och otydlig lagstiftning om utlänningars handelsrätt, af allt för lindriga ansvarsbestämmelser och af otillräckliga kontrollmedel till vederbörande

myndigheters förfogande; och då man följaktligen icke kan förvänta deras undanrödjande äfven genom den noggrannaste tillämpning af nu gällande föreskrifter — får Riksdagen i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes underkasta nu gällande näringslagstiftning, i hvad den angår utländingar, en revision i syfte att förhindra, att utländingar här i landet idka handel utan att erlægga skatt till staten och kommunen, samt att Eders Kongl. Maj:t behagade fastställa de inskränkingar i den utländingar nu medgifna näringsfrihet, som för nämnda ändamål kunna finnas nödvändiga, äfvensom skärpa ansvarsbestämmelserna för olofflig handelsrörelse och meddela föreskrifter, som underlätta vederbörande myndigheters kontroll öfver iakttagande af de för utländingars näringsfrihet stadgade vilkor.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 15 Maj 1878.

N:o 44.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 20 Maj 1878.
— — — — Andra Kammaren den 20 — —

Riksdagens underdåniga skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående anslag till betäckande af åtskilliga utgifter för den i Stockholm under år 1878 sammanträdande internationella fångvårdskongress.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 44).

S. A. K.

Uti en den 14 December nästlidet år till Riksdagen aflåten nådig proposition är meddeladt, att under loppet af nästa sommar en **internationel fångvårdskongress** komme att här i hufvudstaden sammanträda. Dess syftemål vore att beträffande fångvården uppsamla, pröfva och sprida de åsigtter och förfaringssätt,